

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8888

гр. София, 30.11.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в закрито заседание на 30.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

като разгледа дело номер **4397** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, по молба от Р. Д. Д., чрез адв. И.-САК, с искане за изменение на решение № 5203 от 08.10.2020 г. по адм. д. № 4397/2020 г. на АССГ, 71 с-в в частта относно разноските, като се иска то да бъде отменено в тази част.

Ответникът по искането – Директорът на ТД на НАП С., редовно уведомен, чрез юрк. Е. изразява становище по искането.

Производството по делото е образувано е по жалба от адв. Б. И., в качеството му на пълномощник на Р. Д. Д., със съдебен адрес: [населено място]. [улица], ет. 2, кант. 233, против решение № ПИ-114/09.03.20 г. на Заместник директора на ТД на НАП С., с което жалбата, срещу Разпореждане по молба за давност с изх. № С 190022-137-0006230/03.07.2019 г., издадено от И. Н. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е оставена в едната част без разглеждане, поради липса на правен интерес, а в другата без уважение, като неоснователна.

При извършената служебна проверка на молбата за изменение на определението, съдът установи, че същата е подадена в срока по чл. 248 от ГПК, при съобщаване на решението и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Отговорността за разноските е регламентирана с чл. 143 АПК, като за неуредените случаи, на основание чл. 144 АПК са приложими нормите на ГПК. Принципът, на който са подчинени правилата за разпределение на отговорността за направените по делото разноски е, че те следва да са в тежест на страната, чиято позиция не е приета за допустима или правилна със съдебния акт. В случая жалбата е отхвърлен като на основание чл. 143, ал. 3 от АПК заинтересованата страна има право на разноски. Искането за присъждането им е направено своевременно - до приключване на последното заседание пред АССГ. Неоснователни са доводите на молителя, че

искането е направено след даване ход на устните състезания, поради което е недопустимо. Първо, както се посочи по-горе искането може да се направи до приключване на устните състезания, с което приключва и последното съдебно заседание по делото, а не до започване на устните състезания. Второ, искането за присъждане на разноси не е доказателствено искане и документите, удостоверяващи че разноските са направени в съответен размер, нямат характера на доказателства, относими към спора. Това е така, защото претенцията за разноси не е факт от значение за решаване на спора, респ. документите, удостоверяващи че разноските са направени в съответен размер, не са средства, с които се доказва спорен факт от значение за делото по същество.

Предвид изложеното съдът счита искането за изменение на цитираното по-горе решение за неоснователно.

Воден от горното и на осн. и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, АССГ, III отделение, 71 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на Р. Д. Д., чрез адв. И.-САК, с искане за изменение на решение № 5203 от 08.10.2020 г. по адм. д. № 4397/2020 г. на АССГ, 71 с-в в частта относно разноските, с която се иска отмяна на тяхното присъждане.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване .

СЪДИЯ: